

[Statsministeren]

denser og retninger der skal udfoldes inden for disse ting.

Hr. Poul Schlüter sagde, at det forlig, vi netop har indgået, ikke er perfekt, men at det alligevel har nogle væsentlige kvaliteter i retning af at få vendt udviklingen omkring vores skæve valutabalance. Deri er jeg enig med hr. Poul Schlüter, og jeg er også enig med ham, når han siger, at det var godt, at dette forlig ikke alene søgte at angribe dette store problem, som vi står over for, altså valutabalancen, men også satte ind med en beskæftigelsesplan, således at de negative virkninger, der jo reelt altid er ved en økonomisk stramning, bliver modvirket, og således at vi også kan få gjort noget ved beskæftigelsen, få vendt tallene på beskæftigelsesområdet i en positiv retning. Der var en interessant ting i denne sommer, som jeg gerne vil gøre en bemærkning til. Det var fremskridtspartiets landsmøde eller årsmøde, eller hvad det nu hedder. For et år siden på det tilsvarende møde sagde hr. Glistrup meget indædt, meget fanatisk: kom an, til socialdemokratiet. Det var en lidt uhyggelig måde, det skete på, men alt det er jo glemt. Men i år var tonen en anden, og ordene var ikke rettet til socialdemokratiet. I år blev der sagt, ja hvordan var det nu: kom hjem, oh kom hjem, Poul. Der skulle have været sagt Poul'er, hvis det hedder Poul'er i flertal. I hvert fald var det en opfordring til venstre og til de konservative og disse partiers ledere om at komme hjem, altså hjem til en decideret borgerlig, en decideret konservativ, en decideret højrevendt politik. Men det var en opfordring, som jeg synes jeg har lov at sige, der ikke er blevet taget vel imod. Og skulle jeg endelig sige, at Poul er kommet hjem, så vil jeg sige: I er kommet hjem til en ganske fornuftig politik, den samarbejdspolitik, som her i august-september er resulteret i, at vi har lavet et ganske fornuftigt forlig, som ikke løser alle vores problemer, men som alligevel løser en række akutte problemer.

Hr. Poul Schlüter var også inde på ØD og sagde, at det nytter ikke noget at forklare befolkningen ØD på den måde, at det nærmest er noget, man skal have, for det er jo noget, der koster penge. Må jeg dertil sige, at det interessante ved hele diskussionen om økonomisk demokrati og indkomstpoltik er jo, at der fra fagbevægelsens side er givet udtryk for, at netop i en situation, hvor der

skal føres indkomstpoltik, kan ØD være et middel til at gøre indkomstpoltikken mere realistisk. Med andre ord kan man sige, at hvis man knytter disse to ting sammen, så kan en mindre lønfremgang være noget, der i stedet kompenseres med en medejendomsret, hvorved vi opnår først og sidst dette, at der forbliver penge i virksomhederne, at pengene enten forbliver i eller på et senere tidspunkt kommer tilbage til erhvervslivet og dermed er til gavn for erhvervslivet. Det er altså ikke bare noget, der smides ud til en almindelig øgning af forbruget, men noget, der i første omgang bruges til produktionsformål.

Men lad mig i øvrigt sige, at regeringen er indstillet på, at det udvalgsarbejde, der nu skal gøres, er et udvalgsarbejde, som selvfølgelig også må tage ind i sine overvejelser og undersøgelser andre forslag til økonomisk demokrati. Nu er et sådant udvalg lidt handicappet, for der findes jo egentlig ikke andre forslag, men der findes nogle løse tanker, som vel så kan gå ind i sådan et udvalgsarbejde, og også et udvalg har lov til selv at fostre nye tanker og komme med nye ideer. I hvert fald vil der være en åbenhed over for, hvilke muligheder der er for at finde en fornuftig løsning frem.

Hr. Poul Schlüter sagde også, at demokratiernes kreds var blevet udvidet. Hr. Poul Schlüter tænkte her på, at Grækenland, Portugal og Spanien nu var blevet demokratier, og det vil jeg gerne understrege er en af de glædelige ting i den europæiske udvikling. Her vil jeg sige også til hr. Poul Schlüter, at det er jo vigtigt, at der også i lille Danmark er en vilje til på det tidspunkt, hvor der ikke er demokratier i de pågældende lande, at tilkendegive, hvilken politik vi ønsker at fremme, og at vi vil støtte dannelsen eller opbygningen af demokratier i lande, hvor man ikke har demokrati. Her er det vel værd at bemærke, at regeringen og socialdemokratiet igennem årene har været indstillet på at støtte enhver mulighed for at nedbryde diktaturer og opbygge demokratier, og derfor er vi enige med hr. Poul Schlüter i det glædelige i resultatet nu, nemlig at vi har fået udvidet kredsen af demokratier.

Hr. Christophersen kom ind på spørgsmålet om en udvidelse af EF med Spanien, Portugal og Grækenland og erklærede sig enig i det, jeg havde sagt om, at vi skal se positivt på denne udvidelse. Men hr. Christophersen